משמרה כולה. לא זרקו את הדם אלא אחד זרק ע"י כולן וכולן חולקין ואוכלין : **קטן**. פסול לעבודה דנפקא לן מאיש מזרעך לדורותם בהכל שוחטין (חולין דף כד:) (ב) (בסיפא) ובקדשים אוכל דאמרינן במנחות (דף עג.) איש כאחיו איש חולק ואין קטן חולק, ומדמעיט ליה מחלוקה מכלל דאכיל ועוד כל זכר כתיב : **יחלקנה**. ומהכא נפקא לן מתני' דקתני טבול יום אינו חולק : **כל זכר בכהנים יאכל לרבות בעל מום**. ולקמן מוקמינן לה בפרקין (ד' קב.) דלחלוקה רבייה דאי לאכילה לא אצטריך דהא בהדיא כתיב ביה (ויקרא כא) ומן הקדשים יאכל : **שכן אוכל**. כדכתיב ומן הקדשים יאכל : **דלאורתא חזי**. לעבודה כגון הקטר חלבים : **רב יוסף אמר**. לרבות טבול יום לחלוקה לא מצית אמרת ז] הא אוקימנא מאי יאכלנה יחלקנה כו' : **ראוי לאכילה**. בעל מום : **כיון דלא חזי**. לעבודה ח] (לחיטוי) ואפילו מקמי טומאה ורחמנא רבייה לחלוקה הלכך מה לי כשהוא בעל מום לחודיה מה לי כשהוא טמא ובעל מום, דהא לא קרינא ביה המחטא מעיקרא, ופליג, השתא נמי ניפלוג : **מקריב אונן**. דכתיב ביה (שם כא) לאביו ולאמו לא יטמא ומן המקדש לא יצא איהו צריך לצאת מן המקדש ביום מיתת אביו ואמו ט] שעבודתו אינה מחוללת הא אחר הדיוט שלא יצא חילל : **ואינו חולק לאכול י] בערב**. לכשיפטר מאנינותו אלמא אע"ג דקרינן המחטא אותה לא פליג דעיקר חלוקה באכילה הלי מדאפקה רחמנא בלשון אכילה הלכך מאן דמייתי ראיה מבעל מום קודם טומאה דפליג אע"ג דאין ראוי לחיטוי ומהאי טעמא בעית לרבויי, אף לאחר טומאה נמי ראיה היא דבראוי לאכילה תלוי ולא בראוי להיטוי, ובעל מום בלא טומאה ראוי לאכילה הוא : **מהו שיחלקו לו**. מקרבן ציבור לאכול לערב ובקרבן ציבור שהקריבוהו טהורים קא מיבעיא ליה אי פלגי מיניה להאי טמא הואיל וראוי לחיטוי דקרבן צבור דוחה טומאה : **או דלמא ראוי לאכילה בעינן**. אבל בהקריבוהו טמאין לא מיבעי לן שהרי אינו נאכל דקי"ל בכילד צולין (פסחים דף עו:) קרבנות ציבור באין בטומאה אבל יא] אין (ג) נאכלין : **מתני' דקתני אונן נוגע בשטבל לאנינותו בו ביום**. והך טבילה לא בעיא הערב שמש דמעלה דרבנן בעלמא היא : **אונן שטבל** בו ביום, דאנינות בליל מחד יומא ליתיה כדכתיב ואחריתה כיום מר' במ"ק (דף כא.) : **ה"ג אלא לא קשיא הא דאסח דעתיה כו'**. הכיא דחומר בקדש דמצריך ליה טבילה : **בדאסח דעתיה**. משמירת גופו מפני שהוא אסור בקדשים לבו ביום : **מטמא מת**. מטומאת מת : **מטמא שרץ**. מטומאת שרץ : **ועוד לתרומה נמי**. ליבעי טבילה אלמה תנן התם צריכין טבילה לקדש אבל לא לתרומה : ה"ג באומר נשמרתי מדבר המטמאני ולא מדבר הפוסלני ומדבר המטמאני טומאה דאורייתא דבעיא הערב שמש : **הפוסלני**. לאכילת קדשים מדרבנן לא בעי הערב שמש יב] וכן לגבי תרומה באומר [לא] נשמרתי מדבר הפוסלני בתרומה ושינויא דחיקא הוא ולא מיתוקם במסקנא הכי : מגריפה

תורה אור

גמ' מנא הני מילי? אמר ר"ל דאמר קרא (ויקרא ו) הכהן המחטא אותה יאכלנה כהן המחטא א] (יאכל) שאינו מחטא אינו אוכל, וכללא הוא והרי משמרה כולה דאין מחטאין, ואוכלין: ראוי לחיטוי קאמרינן והרי קטן דאינו ראוי לחיטוי ואוכל: אלא מאי יאכלנה יחלקנה: ראוי לחיטוי חולק שאינו ראוי לחיטוי אינו חולק והרי בעל מום דאינו ראוי לחיטוי וחולק? בעל מום רחמנא רבייה (שם) כל זכר בכהנים לרבות בעל מום, ואימא כל זכר לרבות טבול יום? מסתברא בעל מום ה"ל לרבויי שכן אוכל אדרבה טבול יום הוה ליה לרבויי דלאורתא ב] מיחזא חזי? השתא מיהא הא לא חזי, רב יוסף אמר מכדי מאי יאכלנה יחלקנה לכתוב רחמנא יחלקנה מאי יאכלנה ש"מ ראוי לאכילה חולק שאינו ראוי לאכילה אינו חולק. בעי ר"ל בעל מום והוא טמא מהו שיחלקו לו: כיון דלא חזי ורחמנא רבייה, לא שנא (א) מה לי (טמא) ומה לי בעל מום, או דלמא ראוי לאכילה חולק שאינו ראוי לאכילה אינו חולק? אמר רבה ת"ש כהן גדול מקריב אונן ואינו אוכל ואינו חולק לאכול לערב ש"מ ראוי לאכילה בעינן ש"מ. בעי רב אושעיא טמא בקרבנות ציבור מהו שיחלקו לו: מי ג] אמרינן המחטא אמר רחמנא והאי נמי מחטא הוא או דלמא ראוי לאכילה חולק שאין ראוי לאכילה אינו חולק? אמר רבינא ת"ש כהן גדול מקריב אונן ואינו אוכל ואינו חולק לאכול לערב ש"מ ראוי לאכילה בעינן ש"מ: אונן נוגע ואינו מקריב כו': אונן נוגע ורמינהי אונן ומחוסר כיפורים צריכין טבילה לקודש א"ר אמי א"ר יוחנן לא קשיא כאן בשטבל כאן בשלא טבל, וכי טבל מאי הוי הא הדרא עליה אנינות דאמר רבה בר רב הונא אונן שטבל אנינותו חוזרת עליו? ד] א"ר אמי אלא לא קשיא הא דאסח דעתיה הא דלא אסח דעתיה, היסח הדעת ה] שלישי ושביעי בעי? דא"ר יוסטאי ברבי מתון א"ר יוחנן היסח הדעת צריך הזאה שלישי ושביעי? לא קשיא הא דאסח דעתיה מטמא מת הא דאסח דעתיה מטמא שרץ, טמא שרץ מעלייא הוא הערב שמש ו] בעי, ועוד אפילו תרומה נמי? *א"ר ירמיה באומר נשמרתי מדבר המטמאני ולא נשמרתי מדבר הפוסלני, ומי איכא נטירותא לפלגא? אין, והתניא *עודהו הסל על ראשו ומגריפה

בפסחים בפ' אלו דברים (דף ע.) סכין שנמצא בי"ד שוחט בה מיד בי"ג שונה ומטביל פי' בנמצא חוץ לירושלים דלא גזרו על ספק כלים הנמצאים בירושלים כדאמר בפ"ק דפסחים (דף יט:) ובי"ד שוחט בה מיד דמסתמא הטבילוהו מאתמול כדי שיהא לו הערב שמש ולא חיישינן שמא נטמא בטומאה דרבנן דלא בעי הערב שמש ולא חש להטביל עד י"ד ועדיין לא הטביל היינו משום דכיון דהוזקק להטביל בי"ג משום טומאה דאורייתא לא חיישינן שמא נטמא אחר כך בשום טומאה ועוד כשגזרו על ספק כלים הנמצאים משום חשש טומאה דאורייתא גזרו ולא משום טומאה דרבנן ומיהו יש טומאה דרבנן דבעיא הערב שמש כדאשכחן בפסחים בסוף האשה (דף צב.) כל הפורש מן הערלה כפורש מן הקבר דבעי הזאה שלישי ושביעי וכ"ש הערב שמש והיא דרבי ישמעאל בן קמחית בפרק הוציאו לו (יומא דף מז.) שנתזה ציגרא דהגמון על בגדו יג] (צערא דערבי) ונכנס אחיו ושימש תחתיו אע"ג דטומאת עכו"ם דרבנן בעיא הערב שמש וכי ההיא דתומר בקודש (חגיגה דף כג.) דספופרת שחתכה לחטאת ר' יהושע אומר יטמא ויטביל ופריך דחתכה מאן אי דחתכה חבר ל"ל טבילה ואי דחתכה עם הארץ בהא נימא רבי יהושע יטמא ויטביל משמע בהדיא דטומאת עם הארץ בעיא הערב שמש והיא דכהן יד] השורף את הפרה שהיו אחיו הכהנים סומכין ידיהן עליו כדי לטמאותו לעשות טו] *להכעיס לצדוקים שהיו אומרים במעורבי שמש היתה נעשית ובגדי אוכלי קודש מדרס לחטאת ומשמע דבעי הערב שמש : *אינן חולק בבשר שנאמר המקריב את דם השלמים ואת החלב. ר"ת ל"ג ליה משום דבגמ' (לקמן דף קב:) בדינא דר"א בר"ש דריש ליה מקרא אחרינא מדכתיב הזורק את דם השלמים והאי קרא טז] דמקריב אתא לכהן שאינו מודה בעבודה כדדרשינן בחולין בפ' הזרוע (דף קלג:) כדפירש בקונטרס בגמ' לת"ק דאבא שאול ומיהו י"ל דכולה מילתא דרשינן מקרא דהמקריב דמואת החלב דרשינן כהן שאינו מודה בעבודה יז] *והמקריב דרשינן שיהא טהור בשעת זריקה ושמא הנך תרי קראי צריכי חד לזריקה וחד לקבלה דהמקריב משמע קבלה כדדרשינן בפ"ק (לעיל יג.) והקריבו זו קבלת הדם ומיהו מדקאמר התם בחולין ובהקומץ רבה (מנחות דף יח:) יח] לרבות הקבלות וההזאות משמע דאכתי לא ידעינן קבלה : **והרי** קטן דאין ראוי לחיטוי ואוכל. וא"ת אמאי לא תשני קטן רחמנא רבייה כדמשני בתר הכי גבי בעל מום לבתר דמסיק מאי יאכלנה יחלקנה וי"ל כיון דקטן ובעל מום יט] אוכל מאי אתא קרא לאשמועינן א) אי נדרוש שאינו מחטא אינו אוכל אי למעוטי טבול יום ומחוסר כיפורים הא נפקא לן בפ' הערל (יבמות דף עד:) מקרא אחרינא דהביא כפרתו אוכל בקדשים ב) הילכך נדרוש אינו חולק א"כ אי הוה משני רבייה קרא ג) תיקשי ליה אכתי מבעל מום ד) כדפריך בסמוך : כ] **ה"ג** ראוי לחיטוי חולק. ותימה הרי כה"ג אונן וטמא בקרבנות ציבור דראויין לחיטוי ואינם חולקין כדבסמוך י"ל דעיקר קרא אצטריך לדיוק שאינו ראוי לחיטוי אינו חולק: כא] **ה"ג** הא דלאסח דעתיה כו'. היסח הדעת פוסל בקדשים והא דנקט אונן משום הרגיל לאסוחי דעתיה לפי שאינו יכול לאכול : **מדבר** המטמאני. טומאה דאורייתא דבעיא הערב שמש ולא מדבר הפוסלני לאכילת קדשים מדרבנן דלא *בעיא הערב שמש [ה"ג רש"י ונראה דה"ג באומר לא נשמרתי מדבר הפוסלני לקודש אבל נשמרתי מדבר הפוסלני מתרומה] דאונן אסור לאכול קודש ולכך לא שמר עצמו מדבר הפוסלו לקודש ולא נתן לבו שיהא מותר לערב אבל לתרומה מותר אפילו [בו] ביום כדאמרינן זרות אמרתי לך ולא אנינות ולכך שמר עצמו מדבר הפוסלו לתרומה כב] וא"ת מאי ניהו אותה טומאה דקאמר כג] דטמא בה °לקודש אבל לא לתרומה דקתני מתני' דחגיגה (דף כ:) צריכין טבילה לקודש אבל לא לתרומה ומפרש ה"ר חיים כגון דאכל ככר שלישי של תרומה כדאמר בפרק שני דחולין (דף לג:) ובסמוך איכא לפרושי הכי גבי כה] (כלי) [לבי] על הסל ולא על המגריפה טמאה לפסול קודש ואינה פוסלת פירות תרומה שבסל דככר אינו פוסל כלי

א) אי אתא למעוטי שאינו מחטא אינו כו' כצ"ל נ"ק ב) נ"ל הלכך מסני אינו חולק ואכתי תיקשי ליה מבעל מום כדפריך בסמוך ומשני רבייה קרא נ"ק ג) נ"א תיפוק ד) נ"א כדפרישי'

עין משפט נר מצוה
ט א מיי' פ"י מהל' מעה"ק הלכה יד :
י ב ג מיי' פ"י מהלכות מעה"ק הלכה כ :
יא ד מיי' שם הל' ח :
יב ה מיי' שם הל' כג :
יג ו מיי' פ"ב מהלכות אבות הטומאה הל' טו :
יד ז מיי' שם :

מסורת הש"ס: סוכה נ"ק. [שייך לדף לח ע"ב במתני' נ"ק]. חגיגה כג. נ"א הלא נ"ק. [יומא ג: ע"ש]. ז"ל והמקריב נ"ק. תוספתא זבחים פי"א. יומא יג: הוריות יב: ב"ק קי. [מ"ק יד:]. חגיגה כ. ע"ש תוספתא דטהרות פ"ח. נ"א בעי הערב שמש והא דנקט אונן וכו' נ"ק. גי' רש"ק והב"ק נ"ג תיבת לא.

הגהות הב"ח
(א) גמ' לא שנא מה לי טמא ומה לי בעל מום והוא טמא או דלמא : (ב) רש"י ד"ה קטן פסול כו' בסיפא וכו' כל זכר כתיב כל זכר בכהנים יאכל הס"ד ואח"כ מ"ה יחלקנה וכו' חולק הס"ד ואח"כ מ"ה לרבות: (ג) ד"ה או דלמא הס"ד ואח"כ מ"ה כאן כשטבל מתני' דקתני :

שיטה מקובצת
א] אוכל שאינו אוכל ת"ח נמחק: ב] דלאורתא מיחזי חזי תיבת מיחזא נמחק: ג] אמרינן כהן המחטא: ד] עליו אלא ליק: ה] הדעת הוא שלישי: ו] שמש נמי בעי: ז] אמרת דמכרי הא: ח] תיבת לחיטוי נמחק: ט] ואמר ולא יחלל שהעבודה שיעבוד אינה מחוללת הא הדיוט אחר שלא: י] לאכול לערב: יא] אינן נאכלין: יב] שמש אבל לגבי תרומה ליכא למימר דאמר לא נשמרתי מדבר הפוסלני בתרומה דהא אונן מותר הוא בתרומה כדא' ביבמות הלכך לא אסח דעתיה ושינויא דחיקא: יג] בגדו וצנורא דערבי: יד] דכהן : שי' בפ' המשניות של ר"ש במס' פרה: טו] לעשות היכרא לצדוקים: טז] קרא דהמקריב אתא: יז] והמקריב דרשינן: יח] רבה מנין לרבות : יט] ובעל מום אוכלים מאי : כ] הג"ה תיבת ה"ג נמחק : כא] הג"ה תיבת ה"ג נמחק : כב] לתרומה עכ"ה וא"ת : כג] דקאמר מיטמא בה : כד] תרומה שנעשה גופו שני : כה] גבי לבי על תיבת כלי נמחק